

[Arne Bjerregaard]

alt fald i mange år har der været det modsatte. Der skulle ikke være foretaget en afskrivning, men en opskrivning, hvis man ellers skulle følge udviklingen. Derfor føler vi i alt fald, at det er urimeligt at føre det over på denne konto, selv om det kan være en forenkling. Det kan også give nogle uheldige følgevirkninger for dem, der udnytter det uden at tænke så meget eller tilstrækkeligt på fremtiden.

Summa summarum er vi glade for, at vi har fået begyndt på dette. Vi erkender som sagt, at det ikke er det bedste, men vi stemmer for det, som det er, med de af ministeren stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Hr. Arne Bjerregaard udtalte, at man hellere må få begyndt på at ændre tingene end opnå det ideelle, opnå det holdbare. Jeg må forstå hr. Arne Bjerregaard således, at kristeligt folkepartis holdning er: hellere ramme ved siden af end slet ikke ramme.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan ikke forstå sammenligningen mellem at få begyndt og at ramme ved siden af. Det er vist to vidt forskellige ting, man opererer med. At få begyndt, det er at komme på vej. At ramme ved siden af, ja men det er jo ikke at have tænkt sig om i tide. Der er selvfølgelig nogle, der aldrig vil begynde. Det kan være en konservativ holdning, det er jo det statiske.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Jeg ved ikke, om vi skal forstå hr. Arne Bjerregaards bemærkninger heroppefra på den måde, at det er en forudsætning hos kristeligt folkeparti for at støtte dette, at man fjerner overgangsordningen i løbet af nogle ganske få år. Hvis det er en realitet, vil jeg henlede hr. Arne Bjerregaards opmærksomhed på, at en overgang straks koster et provenutab i størrelsesordenen 300 mill. kr. En 2-årig overgang koster i størrelsesordenen 440 mill. kr., en 3-årig overgangsperiode omkring 535 mill. kr., og så er det stigende. Det vil altså sige, at den forudsætning, kristeligt

folkeparti støtter dette på, indebærer et betydelig større provenutab end det, ministeren regner med – endda større end de provenutab, der er indeholdt i venstres ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må sige, at vi i øjeblikket handler under de givne økonomiske vilkår, og det væsentlige for os var, som jeg har sagt, at få begyndt på dette her, som venstre aldrig fik begyndt på, men ønskede at begynde på. Jeg erkender, at beregningen viser, at med en længere overgangsperiode koster det mere end ved en kort overgangsperiode, men man må nok lige tilføje, at alt afhænger fuldstændig af, hvordan udviklingen bliver på dette område i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Det skal være en kort bemærkning til den påstand, såvel fru Aase Olesen som nu hr. Arne Bjerregaard har været inde på: at venstre aldrig fik begyndt på dette. Det er jo ikke rigtigt. For det første vil jeg sige til fru Aase Olesen, at SV-regeringen gumlede ikke i meget lang tid på det. Det drejede sig som bekendt kun om et års tid. Derefter blev vi afbrudt. Hvis ikke vi var blevet afbrudt, så havde dette lovforslag set ganske anderledes ud.

I øvrigt vil jeg godt sige, at der er jo ingen af de to ordførere, der overhovedet har bevis på eller kan føre bevis for, at det var venstre, der bøjede sig i denne forbindelse, men det har vi altså indtryk af at de nuværende støttepartier er indstillet på.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

De to flertalspartirepræsentanter, der foreløbig har talt, nemlig fru Aase Olesen og hr. Arne Bjerregaard, har begge to ganske klart været opmærksomme på, at det ikke er de vises sten, man har fundet i forliget, for så vidt angår overgangsreglen i § 8. Man har bare jamret over, at når man nu skal klare det inden for de penge, der er til rådighed, så kan man ikke rigtig gå andre veje end at gøre det hele så indviklet. Det kan man glim-